

"هنگامی که مردم با همبستگی و همدلی با یکدیگر می‌ایستند، قادر به انجام کارهای بزرگ و مهمی هستند که به تنهایی از دسترسی آنها خارج است."
نلسون ماندلا

ما را در شبکه های اجتماعی دنبال کنید

@MEMAR TV - @MEMARPRESS

شماره ۴۴

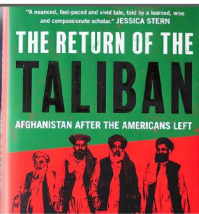
نشریه سیاسی اجتماعی فرهنگی | سال چهارم شماره ۴۳ | هفته اول جوزا ۱۴۰۲ WWW.MEMAR.PRESS

درخواست لغو ممنوعیت سفر طالبان به ازای چه اقدامی؟

بحث مطالبات سازمان ملل از طالبان و بالعکس، مدتی است که به مساله پرابهام تبدیل شده است؛ طالبان از زمان روی کار آمدن در افغانستان متواتر از جامعه جهانی می‌خواهد که با آنان روابط دیپلماتیک داشته باشند اما آنها هیچگاه به خواسته‌های سازمان ملل و جامعه جهانی توجه نکرده است.

صفحه ۲

نفوذ پاکستان در طالبان نگاهی به کتاب «بازگشت طالبان»

صفحه ۴

راه حل تنش آبی بین ایران و طالبان چیست؟

صفحه ۳

کاهش سطح بهداشت و ضرورت توجه به نیازهای درمانی

صفحه ۲

نقش فرهنگ در همگرایی و توسعه

روز جهانی تنوع فرهنگی در تاریخ ۳۱ ثور توسط سازمان ملل نامگذاری شده است. این روز با هدف تشویق به تعامل، تبادل و توسعه فرهنگها و سنتها به منظور افزایش فهم و هم‌افزایی بین مردمان و کاهش تعارضات فرهنگی برگزار می‌شود.

تنوع فرهنگی به عنوان یکی از مهمترین ثروتهای بشری، دارای کاربردهای مختلفی است که از جمله آنها می‌توان به توسعه فرهنگی، افزایش هم‌افزایی و هم‌دلی، رشد اقتصادی و توسعه، ارتقای آگاهی و تحقیقات و ترویج صلح و آرامش در جوامع اشاره کرد. تنوع فرهنگی می‌تواند به توسعه فرهنگی افراد و جوامع کمک کند و سبب هم‌افزایی و هم‌دلی بین جهانیان شود. همچنین، تنوع فرهنگی می‌تواند رشد اقتصادی و توسعه جوامع را به همراه داشته باشد و به ارتقای آگاهی و تحقیقات درباره فرهنگهای مختلف کمک کند.

این تنوع همچنین می‌تواند به ترویج صلح و آرامش در جوامع کمک کرده و به کاهش تعارضات فرهنگی و افزایش همکاری بین‌المللی منجر شود. لذا تشویق به تعامل و توسعه فرهنگها و ترویج گفتگو و تعامل فرهنگی، بهترین گزینه برای رفع تعارضات و سوء تفاهات بین فرهنگهای مختلف و جهان است.

بنابراین، باید فرهنگها را به عنوان یکی از ثروتهای بشری بپذیریم و به دنبال توسعه و آشنایی با آنها باشیم تا به کاهش تعارضات و افزایش همکاری بین افراد و گروههای مختلف جهانی کمک کنیم.

یادداشت

پیامدهای تهدیدات تروریستی همسایگان از خاک افغانستان

وزیر خارجه پاکستان، با درخواست از کابل برای مقابله با تحریک طالبان پاکستانی، تأکید کرد که «حالا ما حقایقی برای گفتن به همسایه خود داریم، ما از احساسات حرف نمی‌زنیم. ما حقایقی در دست داریم که ۶۰۰ روز پیش از سقوط کابل، پنج رویداد تروریستی در خاک پاکستان توسط گروه‌های تروریستی صورت گرفته است، اما ششصد روز پس از سقوط کابل این شمار به ۵۰ مورد رسیده است، پس حالا این نگرانی اصلی ما است.»

هفته گذشته نیز وزیر دفاع روسیه، سرگی شایگو در نشست وزیران دفاع کشورهای سازمان پیمان امنیت جمعی در مینسک، اعلام کرد که افغانستان یکی از کانون‌های بی‌ثباتی منطقه است. سرگی شایگو همچنین به هم‌تایان خود در نشست مینسک هشدار داد که در آینده، نفوذ تشکیلات مسلح غیرقانونی در افغانستان به کشورهای همسایه، برای انجام اقدامات تروریستی امکان پذیر است. افغانستان به یکی از کانون‌های عمده نگرانی برای کشورهای همسایه تبدیل شده و تهدیدی را که از جانب افغانستان احساس می‌کنند به با جدیت دنبال می‌کنند.

در همین زمینه تنش‌های آبی و مرزی میان ایران و افغانستان موبد این چالش بوده و تاکنون راه حلی برای این موارد پیدا نشده است.

با روی کار آمدن طالبان، همسایگان افغانستان رویکرد تعاملی و تنش زدا را در پیش گرفتند و امیدوار بودند که طالبان از گذشته، عبرت گرفته و دیدگاه متفاوت تری را در پیش می‌گیرند؛ اما با گذشت نزدیک به دو سال، آنان برخلاف این انتظارات ظاهر شده‌اند.

حکومت طالبان از زمان تسلط بر افغانستان نگاه طلبکارانه‌ای را در روابط با جهان داشته و توقعات یکجانبه زیادی از جامعه جهانی و همچنین همسایگان داشته در حالی که این گروه هیچ یک از انتظارات همسایگان را برآورده نکرده است. مهمترین نگرانی همسایگان افغانستان تهدیدات امنیتی از سوی افغانستان است. در حالیکه طالبان توسط هیچیک از کشورهای جهان به رسمیت شناخته نشده، رشد گروه‌های تروریستی و فعالیت گروه‌های مخالف همسایگان در افغانستان سبب شده است تا کشورهای منطقه، بیش از گذشته به این تهدیدات واکنش نشان دهند و طالبان را از پیامدهای حضور و اقدامات آنان برحذر دارند.

با این حال طالبان نتوانسته اند انتظارات همسایگان را در خصوص عدم تهدید امنیتی از خاک افغانستان برآورده سازند. همچنین سیاست‌های غیر شفاف و عملکرد طالبان در حوزه‌های داخلی و بین‌المللی، همسایگان را برآن داشته تا حاکمان طالبان را در خصوص چالش‌ها و تهدیدها از خاک افغانستان متنبه سازند.

به نظر می‌رسد با ادامه حضور گروه‌های تروریستی در خاک افغانستان و همچنین سیاست‌های محدودیت‌زای طالبان در مسایل داخلی، نگاه همسایگان را با تجدید همراه خواهد ساخت که در این صورت پیامدهای مطلوبی برای طالبان نخواهد داشت و ممکن است اقدامات عملی آنان را به دنبال داشته باشد.

سخن سردبیر

درخواست لغو ممنوعیت سفر طالبان به ازای چه اقدامی؟

ذبیح الله مجاهد اظهار داشت که تمديد نشدن سفر مقام‌های این گروه، مانع روابط کابل با جامعه جهانی شده است.

سخنگوی طالبان می‌افزاید که عدم تمديد سفر مقام‌های حاکمیت افغانستان، بی‌اعتمادی بیش‌تر را میان حکومت سرپرست طالبان و جامعه جهانی به بار می‌آورد. مجاهد گفت: «ما خواهان این هستیم که هرچه زود تعزیراتی که بالای مقام‌های امارت اسلامی وجود دارد از میان برداشته شود. سفرهای شان خوب و آزاد باشد. این نفع‌اش هم به کشورها و سازمان‌ها و هم به افغانستان می‌رسد. من قبلاً یادآور شدم که تعزیرات نتیجه‌ای نداشته است. پس نباید راه‌های ناکام و بی‌نتیجه را بپیمایند.»

این درحالی‌ست که بیش از ۹ ماه از پایان معافیت سفر سیزده مقام طالبان می‌گذرد، اما تا هنوز شورای امنیت سازمان ملل متحد این معافیت را تمديد نکرده است. اما در تازه‌ترین مورد، هنگامی که امیرخان متقی به پاکستان سفر کرد که با اجازه کمیته تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد با این سفر موافقت کرد.

بحث مطالبات سازمان ملل از طالبان و بالعکس، مدتی است که به مساله پراهم تبدیل شده است؛ طالبان از زمان روی کار آمدن در افغانستان متواتر از جامعه جهانی می‌خواهد که با آنان روابط دیپلماتیک داشته باشند اما هیچگاه به خواسته‌های سازمان ملل و جامعه جهانی توجه نکرده است.

از طرفی دیگر سازمان ملل و همچنین سایر نهادهای جهانی، طالبان را به نقض حقوق بشر و ایجاد محدودیت بر زنان و دختران افغانستان متهم ساخته‌اند. از سوی دیگر طالبان انعطافی برای تشکیل حکومت فراگیر از خود نشان نداده‌اند و کماکان بر سیاست‌های یکجانبه و گروهی خویش تأکید دارند.

برای دسترسی به آخرین اخبار و تحلیل‌ها، به وب سایت ما مراجعه کنید

www.memar.press
www.memaarpress.com

اخبار کوتاه

کاهش سطح بهداشت و ضرورت توجه به نیازهای درمانی

سازمان ملل متحد اعلام کرده است که به حدود ۴۵۰ میلیون دلار بودجه برای ارایه خدمات صحتی در افغانستان در سال جاری میلادی نیاز است. این در حالی است که افغانستان با ۶۳۸ مورد مرگ در هر صدهزار تولد زنده، بیشترین مرگ و میر مادران را در آسیا دارد.

مساله بهداشت و سلامت در افغانستان از گذشته تا کنون با موانع و چالش‌های گوناگونی روبه رو بوده که در صورت عدم اقدام فوری، خطرانی را متوجه شهروندان می‌سازد که در ذیل به آن می‌پردازیم.

- افزایش مرگ و میر؛ عدم دسترسی به خدمات بهداشتی و درمانی منجر به افزایش مرگ و میر بین مردم، به ویژه مادران و کودکان خواهد شد.

- گسترش بیماری‌ها؛ یکی از پیامدهای مهم نبود بهداشت، شیوع بیشتر بیماری‌های و گسترش عفونت‌های بیماری‌زا است که بخش‌های مختلف جامعه را درگیر می‌کند.

- کاهش سطح سلامت عمومی؛ نبود خدمات بهداشتی منجر به کاهش سطح سلامت جامعه و تضعف سیستم ایمنی بدن مردم خواهد شد.

- تأثیر روانی بر جامعه؛ عدم دسترسی به خدمات بهداشتی و درمانی تأثیر منفی روانی بر مردم افغانستان خواهد داشت و موجب ایجاد استرس و اضطراب در جامعه می‌شود.

- کاهش توانایی کار و تولید؛ کاهش امکانات بهداشتی و بیماری‌ها می‌تواند توان کار و تولید افراد را کاهش دهند و در نهایت بر روند رشد اقتصادی افغانستان تأثیر منفی بگذارد.

- بار اقتصادی بر دولت و خانواده‌ها؛ هزینه‌های درمانی بالا و هزینه‌های مربوط به بیماری‌های ناشی از عدم دسترسی به خدمات بهداشتی بر دولت و خانواده‌های کشور بار اقتصادی سنگینی تحمیل می‌کند.

با توجه به اهمیت بهداشت و ضرورت درمان بیماران در افغانستان نیاز است تا جامعه جهانی برنامه جامعی را برای حل مشکلات مردم در نظر گرفته و در اجرای آن تلاش ویژه نمایند.

در این خصوص، طالبان به عنوان حاکمان و مسئولان افغانستان وظیفه دارند تا بسترهای لازم برای ارایه خدمات بهداشتی و درمانی توسط سازمان ملل و نهادهای خیریه‌ای را فراهم سازند و از هرگونه کارشکنی و اختلال در امور آنان اجتناب نمایند.

مردم ما علاوه بر فقر با بیماری‌ها و مشکلات صحتی دست و پنجه نرم می‌کنند که اگر اقدام فوری برای رفع این نیازها انجام نگیرد، سلامت جامعه با تهدید جدی مواجه خواهد گشت.

یادداشت

راه حل تنش آبی بین ایران و طالبان چیست؟

و قرائن بررسی نمایند و نتیجه را به سران کشورهای متبوع خویش اعلام نمایند. اگر این گزینه (تشکیل تیم تخصصی) با موانعی روبه رو باشد، نیاز است تا یک هیاتی از سوی سازمان ملل به منظور بررسی قضیه، اعزام گردد تا نتیجه تحقیق میدانی خویش را به اشتراک قرار دهند تا بر اساس این گزارش در مورد مشکل به وجود آمده قضاوت درست و منصفانه انجام پذیرد. در این صورت چه اظهارات طالبان و چه مستندات ایران مطابق با واقعیت باشد، روشن خواهد شد.

ضروری است که هم جمهوری اسلامی ایران و هم حکومت طالبان تا روشن شدن حقایق، از افزایش تنش و اظهارات تحریک آمیز خودداری نموده و زمینه را برای تحقیق و بررسی از واقعیت‌های موجود، فراهم سازند.

دست‌های پشت پرده سعی دارند تا بر طبل اختلافات بکوبند و منطقه را به میدان نبرد تبدیل کنند؛ لذا مقامات دو کشور با درایت و هوشمندی موضوعات را تحت اشراف داشته باشند و فرصت را از فتنه‌انگیزان سلب نمایند. مصالح دو کشور و دو ملت می‌طلبد تا خویش‌داری و صبر در راس امور قرار گیرد و در جهت رفع ابهامات، تلاشهای سریع و صریح انجام پذیرد.

چند روزی است که بین مقامات کابل و تهران پیام‌هایی در خصوص حقابه ایران از رود هلمند رد و بدل می‌شود که حساسیت‌ها را افزایش داده است. با این حال کماکان این مساله میان دو کشور مبهم مانده و هر کدام استدلال خود را دارند.

واقعیت قضیه این است که کشورهای مانند افغانستان و ایران در مناطق خشک و کم آب قرار گرفته اند که این مساله سبب شد تا قرار دادی بین ایران و افغانستان در سال ۱۳۵۱ "هجری شمسی منعقد شود و دولت وقت افغانستان متعهد شد که سالانه در صورتی که آب کافی باشد، حقابه ایران را بدهد. با افزایش خشکالی و ایجاد سدها و بندها این فرایند با کندی مواجه شده گشته و اکنون به چالشی میان دو کشور تبدیل شده است.

صرف نظر از اینکه حق با کدام طرف می باشد، باید واقعیت‌های دو کشور و منطقه در نظر گرفته شود و اجازه داده نشود که دشمنان اسلام از آن بهره برداری نموده و تنش را گسترش دهند. امروزه افغانستان در شرایط ناپایدار و بحرانی به سر می‌برد و اضافه شدن مشکلی دیگر بر مصایب آن اوضاع را پیچیده تر خواهد ساخت.

منافع سیاسی دو کشور می‌طلبد تا زمینه‌های نزاع و کشمکش از بین برود و با آشکار ساختن واقعیت‌ها به یک اجماع و تفاهم رسید.

دو کشور بیشتر از گذشته نیازمند تفاهم و همراهی می‌باشند و اگر آسیبی به یکی از آن دو وارد گردد، یقیناً دیگری نیز آسیب خواهد دید.

با توجه به سوء تفاهمات موجود بین دو کشور بر سر مساله آب، نیاز است تا یک تیم تخصصی که شامل طرف افغانستانی و ایرانی باشد، تشکیل گردد تا موضوع را از نزدیک و با شواهد

نگاهی به کتاب «بازگشت طالبان»، در خصوص نفوذ پاکستان در طالبان

در ادامه افشاگری‌های این کتاب به جزئیات این سفر اشاره شده و آمده است: «برنز به مقامات پاکستانی گفت با این سرعت رشد، داعش می‌تواند تا اواسط سال ۲۰۲۳ کنترل ۲۰ درصد از افغانستان را به دست گیرد. در پاسخ، ژنرال انجم به لزوم هدف قرار دادن رهبری ارشد این گروه و به اشتراک گذاری اطلاعات تاکید کرد.»

در این کتاب آمده است که در پایان این دیدار هر دو طرف به یک نتیجه جالب رسیدند: طالبان دیگر تهدید اولیه برای امنیت ملی ایالات متحده و کشورهای همسایه افغانستان نیستند، بلکه داعش است.

دکتر حسن عباس، استاد برجسته روابط بین الملل در مرکز مطالعات استراتژیک آسیای جنوبی شرقی دانشگاه دفاع ملی در واشنگتن است. وی در سال ۲۰۱۴ نیز کتاب دیگری با عنوان «احیای طالبان» منتشر کرد که در آن بررسی می‌کند چگونه طالبان بعد از فروپاشی اولیه، با شرایط خود سازگار شدند و دوباره قدرت و مزیت سیاسی را به دست آوردند.

با طالبان و کمک به ثبات در افغانستان به سمت یک اقدام متعادل کننده حرکت می‌کند. در این کتاب در مورد اینکه چرا طالبان مشتاق اصلاح روابط با هند هستند، آمده است: «دلیل طالبان ساده است: مشروعیت و به رسمیت شناخته شدن بین‌المللی. حاکمان جدید کابل همچنین به سرمایه گذاری های خارجی عظیم برای بازسازی و احیای کشور نیاز دارند و هند منابع لازم برای انجام این کار را دارد.»

این کتاب به سفر فیض حامد، رئیس سابق آی اس آی به کابل بلافاصله پس از تسلط طالبان پرداخته است و ادعا می‌کند که وزارت خارجه طالبان به ژنرال حامد توصیه کرده بود در سفارت پاکستان در کابل بماند، اما او این پیشنهاد را رد کرد. همچنین نویسنده ادعا کرده است که در روزهای اولیه تسلط طالبان، رئیس سابق اطلاعات پاکستان، از طالبان درخواست کرده بود که عبدالله عبدالله و حامد کرزی را در سمت‌های دولتی منصوب کنند اما آنها با این کار موافقت نکردند.

این کتاب همچنین نفوذ روزافزون گروه شبه نظامی داعش در افغانستان را بررسی می‌کند و اشاره می‌کند که از آگوست ۲۰۲۱، زمانی که طالبان کابل را تصرف کردند، تا آگست ۲۰۲۲، داعش مسئولیت ۲۶۲ حمله را بر عهده گرفته است. نویسنده در این کتاب با یادآوری دیدار ژنرال ندیم انجم، رئیس آی اس آی و ویلیام برنز، رئیس سیاه، در واشنگتن می‌گوید که ژنرال حمید، رئیس سابق آی اس آی نیز در این دیدار حضور داشته است.

کتاب جدید حسن عباس، استاد روابط بین الملل دانشگاه دفاع ملی واشنگتن، تصاویر و شواهدی از نفوذ پاکستان بر طالبان ارائه می‌دهد. این کتاب با نام «بازگشت طالبان» اوایل ماه جاری در آمریکا منتشر شد.

بر اساس اطلاعات موجود در این کتاب، هدایت الله بدری توسط امیر خان متقی، وزیر امور خارجه طالبان، به ژنرال قمر جاوید باجوا، فرمانده سابق ارتش پاکستان، معرفی شد. این کتاب ادعا می‌کند که فقط اشاره مثبت باجوا به او این فرصت را داد تا وزیر دارایی کشور شود.

ماروین جی واینبا، محقق ارشد امور جنوب آسیا دانشگاه دفاع ملی واشنگتن، درباره این کتاب گفت: «کتاب بازگشت طالبان، تصمیمات محوری را که منجر به تصاحب قدرت توسط طالبان شد، آشکار می‌کند.»

این تحلیلگر در کتاب خود ادعا کرده است که طالبان قبل از اینکه با هند ارتباط برقرار کنند با ژنرال باجوا مشورت کردند. در این کتاب نوشته شده است: «وزیر امور خارجه طالبان قبل از اینکه از هند بخواهد دیپلمات‌ها و کارکنان فنی خود را به کابل بازگرداند، با فرمانده سابق ارتش پاکستان دیدار مفصلی داشته است.»

نویسنده این کتاب مدعی است که کابل می‌خواهد به خاطر مشروعیت و به رسمیت شناختن بین المللی روابط خود را با دهلی نو اصلاح کند.

این کتاب اشاره می‌کند که هند منافع استراتژیک در افغانستان دارد و اکنون به طور جدی در تلاش برای تعامل

شما میتوانید اخبار، تصاویر، گزارشات خود را از هر ولایات، شهر و یا ولسوالی که در آن زندگی می‌کنید را برای ما ارسال نمایید تا پس از بررسی و تایید در سایت و شبکه‌های اجتماعی خبرگزاری معماری منتشر شود.

اخبار و گزارش‌های ارسالی را در اینستاگرام، تلگرام، توئیتر و فیسبوک ما دنبال کنید.

موضوع حقایق بر وضعیت مهاجران افغانستانی در ایران تأثیر ندارد

دستیار وزیر خارجه ایران اعلام کرد که موضوع مسئله حقایق بر وضعیت مهاجران افغانستانی در ایران تأثیری ندارد. به گزارش خبرگزاری معماری؛ سید رسول موسوی، دستیار وزیر خارجه ایران در پاسخ به نگرانی‌های مهاجران افغان در ایران، گفت: «اطمینان می‌دهم که ما مشکلات را درک کرده‌ایم و از حرمت مهمانان خود پاسداری می‌کنیم.» در روزهای گذشته، تنش‌هایی بین حاکمیت طالبان و جمهوری اسلامی ایران درباره حقایق هلمند در مورد مسئله حقایق پیش آمده بود. اما امیر خان متقی، سرپرست وزارت خارجه طالبان، اعلام کرد در بند کمال خان آب نیست، همچنین او درخواست کرد مسئله حقایق از طریق تفاهم و گفت‌وگوهای رو در رو حل شود.

بازگشت ۲۸۰۰ خانواده از طریق گذرگاه تورخم به افغانستان

مقام‌های حاکمیت افغانستان اعلام کردند که روزانه ۲۰ تا ۷۰ خانواده از پاکستان به کشور باز می‌گردند و در دو ماه گذشته تعداد آنها به ۲۸۰۰ خانواده رسیده است. بیشتر این عودت کنندگان در ننگرهار، کنر، لغمان، لوگر، ارزگان، قندز و هلمند اسکان داده شده‌اند. به علاوه، خلیل الرحمن حقانی، وزیر امور مهاجرین و عودت کنندگان طالبان، در یک نشست خبری در کابل اظهار داشت که امنیت در افغانستان تأمین شده است و جامعه جهانی باید در زمینه بازگشت مهاجرین افغان از کشورهای همسایه کمک کند.

با این حال، با بسته شدن مدارس دخترانه توسط طالبان و مشکلات اقتصادی موجود، شمار زیادی از مردم افغانستان به سوی مهاجرت روی آورده‌اند.